

Atbildētāja: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu⁽¹⁾ (turpmāk tekstā – “PVN direktīva”) 168. panta a) punkts ir jāinterpretē vai var tikt interpretēts tādējādi, ka saskaņā ar šo tiesību normu tajā ietvertā vārda “izmanto” dēļ PVN atskaitīšanu nevar atteikt darījumam, kas ietilpst PVN direktīvas piemērošanas jomā, pamatojoties uz to, ka saskaņā ar nodokļu administrācijas vērtējumu pakalpojums, ko rēķina izsniedzējs sniedzis saistībā ar darījumu starp neatkarīgām pusēm, “nerada peļņu” rēķina adresāta ar nodokli apliekamajām darbībām, ciktāl:
 - rēķina izsniedzēja sniegtā pakalpojuma (reklāmas pakalpojuma) vērtība nav samērīga ar peļņu (apgrozījums/apgrozījuma pieaugums), ko šis pats pakalpojums rada tā saņēmējam, vai
 - minētais pakalpojums (reklāmas pakalpojums) nav radījis nekādu apgrozījumu tā adresātam?
- 2) Vai PVN direktīvas 168. panta a) punkts ir jāinterpretē vai var tikt interpretēts tādējādi, ka, piemērojot šo tiesību normu, PVN atskaitīšanu par darījumu, kas ietilpst PVN direktīvas piemērošanas jomā, var atteikt, pamatojoties uz to, ka atbilstoši nodokļu administrācijas vērtējumam pakalpojuma, ko rēķina izsniedzējs sniedzis saistībā ar darījumu starp neatkarīgām pusēm, vērtība ir nesamērīga, jo pakalpojums (reklāmas pakalpojums) ir dārgs un tā cena ir pārmērīga, salīdzinājumā ar citu pakalpojumu vai citiem pakalpojumiem?

⁽¹⁾ OV 2006, L 347, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 24. jūlijā iesniedza *Landgericht Ravensburg* (Vācija) – *QY/Bank 11 für Privatkunden und Handel GmbH*

(Lieta C-336/20)

(2020/C 423/23)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Landgericht Ravensburg

Pamatlietas puses

Prasītājs: QY

Atbildētāja: *Bank 11 für Privatkunden und Handel GmbH*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Par likumības fikciju atbilstoši *EGBGB* 247. panta 6. punkta otrās daļas trešajam teikumam un 12. punkta pirmās daļas trešajam teikumam
 - a) Vai *EGBGB* 247. panta 6. punkta otrās daļas trešais teikums un 12. punkta pirmās daļas trešais teikums, ciktāl tajos Direktīvas 2008/48/EK⁽¹⁾ 10. panta 2. punkta p) apakšpunktā izvirzītajām prasībām pretrunā esoši līguma noteikumi tiek atzīti par atbilstošiem prasībām, kas izvirzītas *EGBGB* 247. panta 6. punkta otrās daļas pirmajā un otrajā teikumā, kā arī 12. punkta pirmās daļas otrā teikuma 2) apakšpunkta b) punktā, neatbilst Direktīvas 2008/48/EK 10. panta 2. punkta p) apakšpunktam un 14. panta 1. punktam?

Ja atbilde ir apstiprinoša:

- b) Vai no Savienības tiesībām, it īpaši Direktīvas 2008/48/EK 10. panta 2. punkta p) apakšpunkta un 14. panta 1. punkta, izriet, ka EGBGB 247. panta 6. punkta otrās daļas trešais teikums un 12. punkta pirmās daļas trešais teikums nav jāpiemēro, ciktāl tajos Direktīvas 2008/48/EK 10. panta 2. punkta p) apakšpunktā izvirzītajām prasībām pretrunā esoši līguma noteikumi tiek atzīti par atbilstošiem prasībām, kas izvirzītas EGBGB 247. panta 6. punkta otrās daļas pirmajā un otrajā teikumā, kā arī 12. punkta pirmās daļas otrā teikuma 2) apakšpunkta b) punktā?

Ja uz 1.b) jautājumu netiek atbildēts apstiprinoši:

- 2) Par obligāti norādāmo informāciju atbilstoši Direktīvas 2008/48/EK 10. panta 2. punktam

- a) Vai Direktīvas 2008/48/EK 10. panta 2. punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka saistībā ar kredīta veidu vajadzības gadījumā ir jānorāda, ka runa ir par saistītu kredītņēmumu?

Ja atbilde ir noliedzoša:

- b) Vai Direktīvas 2008/48/EK 10. panta 2. punkta l) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka absolūtos skaitļos ir jānorāda kredītņēmuma noslēgšanas brīdī spēkā esošā nokavējuma procentu likme vai vismaz spēkā esošā atsaucē procentu likme (šajā gadījumā – procentu pamatlikme atbilstoši BGB 247. pantam), uz kuras pamata aprēķina spēkā esošo nokavējuma procentu likmi kopā ar piemaksu (šajā gadījumā – piecus procentpunktus atbilstoši BGB 288. panta 1. punkta otrajam teikumam)?

Ja atbilde ir noliedzoša:

- c) Vai Direktīvas 2008/48/EK 10. panta 2. punkta t) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka kredītņēmuma tekstā ir jāsniedz informācija par būtiskajiem formālajiem priekšnoteikumiem, lai piekļūtu ārpustiesas sūdzību un pārsūdzību mehānismam?

Ja uz vienu no iepriekšējiem jautājumiem II.2.a)–c) tiek sniegta apstiprinoša atbilde:

- d) Vai Direktīvas 2008/48/EK 14. panta 1. punkta otrā teikuma b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka atteikuma termiņu sāk skaitīt tikai tad, kad ir tikusi sniegta pilnīga un satura ziņā pareiza informācija atbilstoši Direktīvas 2008/48/EK 10. panta 2. punktam, neesot nozīmei tam, vai informācijas neesamība vai kļūdainība ir piemērota, lai ierobežotu patērētāja iespēju novērtēt sava pienākuma apmēru?

Ja uz iepriekšējo jautājumu II.1.a) un/vai vienu no jautājumiem II.2.a)–c) tiek atbildēts apstiprinoši:

- 3) Par atteikuma tiesību zaudēšanu atbilstoši Direktīvas 2008/48/EK 14. panta 1. punkta pirmajam teikumam:

- a) Vai atteikuma tiesības atbilstoši Direktīvas 2008/48/EK 14. panta 1. punkta pirmajam teikumam var zaudēt?

Ja atbilde ir apstiprinoša:

- b) Vai tiesību zaudēšanas gadījumā runa ir par atteikuma tiesību ierobežošanu laika ziņā, kas ir jāreglamentē parlamenta likumā?

Ja atbilde ir noliedzoša:

- c) Vai iebilduma par tiesību zaudēšanu subjektīvā ziņā priekšnoteikums ir tāds, ka patērētājs zināja par viņa atteikuma tiesību pastāvēšanas turpināšanos vai vismaz viņam ir jāattaisno sava nezināšana rupjas nolaidības izpratnē?

Ja atbilde ir noliedzoša:

- d) Vai kreditora iespēja sniegt kredītņēmējam informāciju atbilstoši Direktīvas 2008/48/EK 14. panta 1. punkta otrā teikuma b) apakšpunktam vēlāk un tādējādi izraisīt atteikuma termiņa skaitīšanas sākumu liedz piemēroti labticīgi tiesību zaudēšanas noteikumus?

Ja atbilde ir noliedzoša:

- e) Vai minētais ir saderīgs ar spēkā esošajiem principiem, kuri Vācijas tiesnesim ir saistoši saskaņā ar *Grundgesetz* [Pamatlikumu], un, ja tas tā ir, kā Vācijas tiesību piemērotājam ir jāatrisina pretruna starp saistošajām starptautisko tiesību prasībām un Tiesas izvirzītajām prasībām?

Neatkarīgi no atbildes uz iepriekšējiem jautājumiem 1)–3):

- 4) Par tiesneša, kas lietu izskata vienpersoniski, tiesībām iesniegt lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. panta otrajai daļai

Vai ZPO 348.a panta 2. punkta 1) apakšpunkts, ciktāl šis tiesiskais regulējums attiecas arī uz lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu pieņemšanu atbilstoši LESD 267. panta otrajai daļai, nav saderīgs ar valstu tiesu tiesībām iesniegt lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. panta otrajai daļai un tāpēc tas nav jāpiemēro, pieņemot lūgumus sniegt prejudiciālu nolēmumu?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/48/EK (2008. gada 23. aprīlis) par patēriņa kredītlīgumiem un ar ko atceļ Direktīvu 87/102/EEK (OV 2008, L 133, 66. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 31. jūlijā iesniedza Kúria (Ungārija) – HOLD Alapkezelő Befektetési Alapkezelő Zrt./Magyar Nemzeti Bank

(Lieta C-352/20)

(2020/C 423/24)

Tiesvedības valoda – ungāru

Iesniedzējtiesa

Kúria

Pamatlietas puses

Kasācijas sūdzības iesniedzēja: HOLD Alapkezelő Befektetési Alapkezelő Zrt.

Otra puse kasācijas tiesvedībā: Magyar Nemzeti Bank

Prejudiciālais jautājums

Vai ieguldījumu fondu pārvaldnieku atalgojuma politika ir piemērojama dividendēm, kas attiecīgajām personām izmaksātas

- a) tieši, jo viņām pieder priekšrocību akcijas ar pirmtiesībām saņemt ieguldījumu fondu pārvaldnieka dividendes, un
b) ar tādu attiecīgajām vadošajām amatpersonām piederošu vienpersonas akciju sabiedrību starpniecību,

kurām pieder priekšrocību akcijas ar pirmtiesībām saņemt šā fondu pārvaldnieka dividendes?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 5. augustā iesniedza Fővárosi Törvényszék (Ungārija) – MARCAS MC Szolgáltató Zrt./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Lieta C-363/20)

(2020/C 423/25)

Tiesvedības valoda – ungāru

Iesniedzējtiesa

Fővárosi Törvényszék